

PODROČNI GOVOR IN TERMINOLOGIJA NA PRIMERU JEZIKA TURIZMA

Vesna Mikolič

Fakulteta za humanistične študije, Znanstveno-raziskovalno središče, Koper

UDK 811.163.6'276.6:001.4:796.5

V prispevku izhajamo iz definicije področnega jezika, s pomočjo katerega se oblikuje področni govor/diskurz, in na tej osnovi utemeljimo jezik turizma, ki je jezik široke področne govorne/diskurzivne skupnosti. Ta vključuje, združuje jezike različnih področij, strok, ved in jih obenem povezuje s splošnim jezikom. Jezik turizma je tako odraz in orodje transdisciplinarne vede, tj. turističnih študij, ki za svoj razvoj zahtevajo tudi načrten razvoj turistične terminologije. V prispevku predstavimo tipologijo turistične terminologije glede na področje in pomen v okviru *Turističnega terminološkega slovarja* (TURS).

področni govor/diskurz, področni jezik, strokovni jezik, terminologija, turizem

The article takes as its starting point the definition of a specialised language within specialised discourse and thus defines the language of tourism, which is the language of a wide discursive community. This includes languages of various fields, professions and disciplines, connecting them at the same time to the general language. The language of tourism is thus a reflection and tool of transdisciplinary tourism studies, which for its development also calls for the planned development of tourism terminology. In the article a typology is presented of tourism terminology according to field and meaning within the framework of the *Tourism Terminology Dictionary* (TURS).

specialised discourse, specialised language/language for specific purposes, technical language, terminology, tourism

1 Področni govor v okviru teorije funkcijske zvrstnosti

Vzporedno z raziskavami komunikacije na področju turizma je rasla potreba po natančnejši določitvi predmetnega področja. Tako smo v več prispevkih (Mikolič 2007a, 2007b, 2009; Mikolič, Beguš 2011) utemeljevali koncept področnega govora, ki ga tu na kratko povzemamo in še podrobneje utemeljujemo z večpodročnostjo turistične terminologije.

Diskurz/govor¹ lahko razumemo kot sporazumevanje v konkretnih družbenih okoliščinah in s konkretnimi družbenimi učinki. Ko sporazumevanje poteka v okviru nekega družbenega ali poklicnega področja, pa

nekateri jezikoslovci govorijo o področnem diskurzu/govoru (ang. specialized discourse – Gotti 2003; special-purpose discourse – Beaugrande 2013), ki se oblikuje s pomočjo področnega jezika. Zajema lahko različne jezikovne zvrsti oziroma več (pod)področnih jezikov, tudi z lastno terminologijo, ter področne besedilne zvrsti in vrste, ki jih oblikuje področna diskurzivna/govorna skupnost pri svojem delovanju na določenem področju. Področje (ang. field) je širši pojem od stroke, saj obsega tako sfero stroke kot njeno uporabo v širšem družbenem kontekstu. Ko strokovnjaki sodelujejo z nestrokovnjaki v okviru področne govorne skupnosti in so besedila namenjena tudi drugi zainteresirani javnosti,

¹ Govor kot sopomenko diskurzu je uporabilo že več slovenskih jezikoslovcev (npr. Kunst Gnamuš 1991; Skubic 1995; Mikolič 2009).

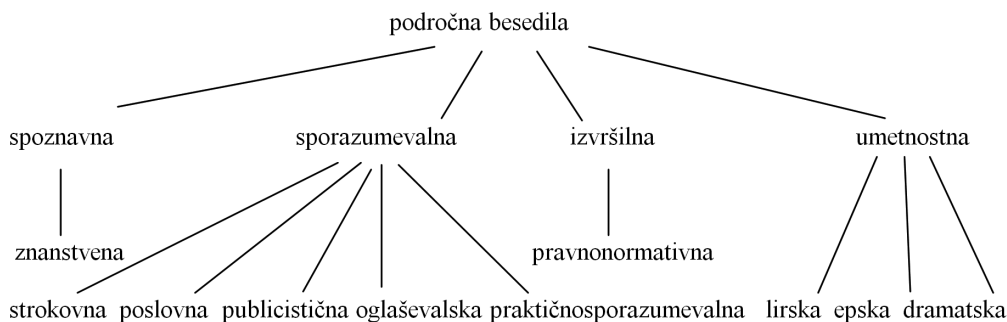
govorimo o družbenem področju, ki ni nujno samo strokovno (Mikolič 2009: 262–263).

Primarno prav družbeno področje določa, kako se bodo v njegovem okviru oblikovale različne zvrsti in vrste besedil z različno osnovno vplivanjsko vlogo. Opirajoč se na teorijo govornih dejanj in razvrstitve ilokucijskih dejanj po Austinu, Searlu, Brinkerju in Skubicu, izpeljujemo štiri vrste vlog, ki opredeljujejo štiri temeljne besedilne zvrsti: 1. Spoznavna vloga določa spoznavna/znanstvena besedila, kjer sporočevalec primarno vzpostavlja odnos do zunajjezikovne predmetnosti in ne do naslovnika. Njegov namen je namreč na podlagi lastnih spoznavnih izhodišč ubesediti stvarnost in oblikovati nove vednosti. 2. Sporazumevalna/interaktivna vloga določa sporazumevalna/interaktivna besedila, ki so v prvi vrsti namenjena sporazumevanju oz. vzpostavljanju stika z naslovnikom, zato so nanj najbolj neposredno usmerjena. 3. Izvršilna vloga določa izvršilna/pravnonormativna besedila, ki najbolj neposredno spreminjajo svet, saj se lokucijsko, ilokucijsko in perlokucijsko govorno dejanje izvršujejo sočasno. 4. Umetnostnoizrazna vloga določa umetnostna besedila, kjer je sporočevalčev namen lastna notranja doživetja izraziti na estetski način (Mikolič 2007a: 341–344).

Najširšo besedilno zvrst, to so sporazumevalna ali interaktivna besedila, lahko delimo na podzvrsti glede na različne okoliščine sporazumevanja, predvsem glede na še ožje strukturirano vplivanjsko vlogo (prikazovalno, usmerjevalno, zavezovalno, povezovalno-

izrazno vlogo itn.), naslovnika in referenco, prenosnik oz. medij ter glede na zunanjo in notranjo strukturo besedila, ki sta v tesni povezavi z omenjenimi okoliščinami. Tako se v okviru sporazumevalnih besedil razvrščajo strokovna (s prikazovalno vlogo; namenjena krogu strokovnjakov oz. uporabnikom določene stroke), poslovna (z različnimi vplivanjskimi vlogami; namenjena širšemu krogu naslovnikov, ki poslujejo na določenem področju), publicistična (z različnimi vplivanjskimi vlogami; namenjena najširšemu krogu naslovnikov), oglaševalska (z usmerjevalno vlogo; namenjena najširšemu krogu naslovnikov), praktičnosporazumevalna besedila (z različnimi vplivanjskimi vlogami; namenjena ožjemu, po navadi zasebnejšemu, neformalnemu krogu naslovnikov) itn. Prav tako lahko glede na podobne kriterije na podzvrsti delimo umetnostno zvrst; če kljub specifični neulovljivosti umetnostnih besedil v pragmatične koncepte neliterarnih besedil pojem ilokucijskega dejanja prenesemo tudi na umetnostna besedila, se namreč pokaže, da se ožja vplivanjska vloga umetnostnih besedil pravzaprav uresničuje skozi različne namene osnovnih treh literarnih zvrsti, tj. lirike, epike in dramatike.

Na osnovi istih kriterijev (predvsem vplivanjske vloge, naslovnika, reference, prenosnika/medija, zunanje in notranje strukture besedil) se znotraj vseh štirih temeljnih besedilnih zvrsti in njihovih podzvrsti oblikujejo še besedilne vrste (znanstveni članek, reportaža, pogodba, roman itn.).

Slika 1: Tipologija besedil področnega govora/diskurza

Za takšno tipologijo besedil smo se odločili pri gradnji korpusa turističnih besedil TURK (2009; Mikolič 2007b), saj odraža celotni turistični govor. TURK je bil osnova za izdelavo slovenskega razlagalnega turističnega terminološkega slovarja z angleškimi ustreznici TURS (2011). Slovar je namenjen celotni, široki in zelo mobilni turistični govorni skupnosti, tistim, ki se s turizmom ukvarjajo kot s stroko ali znanostjo ali pa so kot turisti njegovi (občasni) uporabniki. Zaradi široke namembnosti slovarja je bil pri njegovem nastajanju toliko bolj pomemben korpusni pristop, ki je omogočal zajetje terminov iz turističnih besedil različnih vrst in področij turizma (Mikolič, Beguš 2011). Postavitev slovarja na spletni portal Termania pa omogoča njegovo široko dostopnost in nadaljnje razvijanje terminologije v širšem krogu uporabnikov (slovar ima sedaj pribl. 1000 gesel), s čimer se razvija tudi turistična veda.

2 Večpodročnost turizma in vprašanje definicije turistične vede

Turizem je največja industrija na svetu (Beaver 2005: vii), prav tako je tudi ena od najhitreje razvijajočih se industrij na svetu. Nekatera družbena področja primarno ali vsaj v velikem delu sodijo na področje turizma (t. i. ožjeturistična področja so: gostinstvo, turistično posredništvo, ekonomija, turistično trženje, promet), druga se v turizmu vključujejo občasno oz. v delu svoje dejavnosti (npr. šport, kultura, zdravstvo, izobraževanje, pravo). Svetovna turistična organizacija (WTO 2001) navaja 20 pomenskih področij (ang. semantic fields), povezanih s turizmom, Goeldner in Ritchie (2003: 23–25) pa jih navajata okrog 30.

Vzporedno s hitrim razvojem turizma se je v 20. stoletju hitro razvijalo tudi njegovo raziskovanje; najprej se je na turizem gledalo predvsem kot na gospodarsko dejavnost, s turizmom se je ukvarjalo le nekaj znanstvenih ved, med njimi predvsem ekonomska znanost. Jafari in Ritchie leta 1981 identificirata

le pet glavnih znanstvenih ved, ki se ukvarjajo z raziskavami turizma (ekonomijo, sociologijo, psihologijo, geografijo in antropologijo), Jafari in Aaser pa že leta 1988 v 157 doktorskih disertacijah s področja turizma najdeta kar petnajst glavnih disciplin za to področje (Echtner, Jamal 1997: 868–869).

S povečevanjem interesa za turizem v okviru obstoječih znanosti se je hkrati razvijal tudi koncept turističnih študij kot samostojne discipline, turizem kot stroka oz. strokovna dejavnost je postajal predmet turistične znanosti. Med znanstveniki na področju turizma so bila in so še danes deljena mnenja glede tega, ali so turistične študije samostojna disciplina ali le specializirano področje v okviru obstoječih disciplin. Tako C. Echtner in T. Jamal (1997: 868) pišeta, da je obstoječa teorija turizma fragmentarna in šibka, in si zastavljata vprašanje, ali je možno oblikovati bolj holistično in integrirano teorijo, kar bi turizem opredelilo kot samostojno disciplino. Večpodročnost turizma sili torej k interdisciplinarnemu raziskovalnemu pristopu, toda zaradi večdisciplinarne narave turističnih študij njihova skupna definicija še danes ni sprejeta (Taillon 2009: 8). Zaradi tega pluralizma vidikov je »status turistične vede kot enotne discipline dvomljiv«, se pa turistični študiji kažejo kot »institucija, ki upravlja razmerja v turizmu usmerjenih disciplin in s tem preprečuje, da bi se delne teorije utrdile kot teorija turizma« (Wöhler v Lebe idr. 2012: 657). Gre za metaraven turistične vede, na katero se dvigne vsaka posamična v turizmu usmerjena veda, ko mora zaradi referenčnih povezav s turizmom razširiti svoj pogled čez svoje specifično strokovno področje (Wöhler v Lebe idr. 2012: 656). Konceptualna in metodološka vprašanja lahko turistična veda kot metaznanost rešuje le s svojim transdisciplinarnim poslanstvom, ki zahteva tesno medsebojno povezovanje in usklajevanje različnih znanstvenih ved, teorij.

3 Jezik turizma in turistična terminologija

3.1 Področja turizma v turističnih terminoloških slovarjih

Dileme in izzive sodobnih konceptov turizma kot hitro razvijajoče se in večpodročne dejavnosti, ki jo proučujejo številne discipline samostojno ali v okviru turističnih študijev kot transdisciplinarne vede, odraža tudi sodobna turistična terminografija. Taillon (2009: 12) ugotavlja, da tako kot še ni skupne definicije turistične vede, so tudi na področju terminologije še odprta vprašanja.

Tako Beaver (2005) v uvodu v 2. izdajo svojega angleškega turističnega terminološkega slovarja predstavi številna področja, ki jih zajema slovar, hkrati pa poudari, da je izbor področij vedno stvar odločitve avtorja ali založnika, velikokrat pa zgolj posledica prostorskih omejitev. V terminologijo nekega področja se spusti zgolj toliko, kolikor se ta vključuje v turizem; torej ne zajame celotnega pojmovnega sveta neke stroke. Izbor področij in terminov v jezikovnih priročnikih določenega jezika je torej vedno do neke mere selektiven in je odraz nacionalne specifičnosti turizma neke države. Tako na primer Čavlek-Vukoničev slovar *Rječnik turizma* (2001) zajema številna področja in s tem razkriva specifičnosti hrvaškega turizma; *Enciklopedija turizma* urednika Jafarija (2013) zajema pojme in koncepte okrog 20 področij in ved, ki se jim pridružujejo še gesla, povezana s posameznimi nacionalnimi državami, pomembnimi za turizem, društvi in znanstvenimi revijami; pestrost pristopov kažejo tudi jezikovni priročniki, zbrani na mednarodnem spletnem portalu Lexicool Tourism Dictionaries (www.lexicool.com); tam lahko najdemo 30 terminoloških zbirk s področja turizma.

V slovarju TURS so prav tako prisotna številna področja, ki se vključujejo v turizem, na kar kaže področni kvalifikator. Pri označevanju smo upoštevali seznam področij Goeldnerja in Richieja (2003: 23–25), WTO (2001) in nekatera področja, ki so se zdela relevantna za turistično dejavnost ob pregledu

področij dela vseh slovenskih ministrstev. Ob oblikovanju slovarskih sestavkov, pomenski analizi in analizi rabe določenega termina v korpusu TURK pa se je pokazalo, da je teh področij še več. Tako so v slovarju TURS do danes termini s kar 81 širših in ožjih področij. Največ (nad 40) terminov se uvršča na naslednja področja: kulinarika, šport, gostinstvo, ekonomija, medicina, umetnost, promet; od 20 do 40 terminov se uvršča na naslednja področja: geografija, nastanitvena dejavnost, posredništvo in turistično posredništvo, trženje in turistično trženje, umetnostna zgodovina, psihologija, sociologija, arhitektura, enologija, etnologija, kmetijstvo, poslovanje, prostočasne dejavnosti, umetnostna zgodovina, vinarstvo, zabava/razvedrilo, zgodovina; druga področja se pojavijo manjkrat. Številni termini so lahko skupni več področjem (npr. *aromatični* – kulinarika, medicina; *prvobitni* – sociologija, psihologija, etnologija). Termini, ki ne sodijo na nobeno posebno področje, pač pa so splošnoturistični termini, nimajo oznake področja (npr. *turistična sezona*, *dogodivščina*).

Kljub analizi konteksta rabe termina, ki jo omogoča korpusni pristop, tovrstno označevanje vedno vključuje tudi določeno mero interpretativnosti, vendar pa je označevanje po področju turizma pomembno, saj se na ta način izrazijo specifičnosti slovenskega turizma (npr. medicina v okviru zdraviliškega in zdravstvenega turizma).

3.2 Tipologija turistične terminologije glede na področje in pomen

Večpodročnost turizma se jasno pokaže v tipologiji turistične terminologije. Pri njenem oblikovanju je bil za nas relevanten Hoffmannov model (v Vintar 2008: 38), na podlagi katerega se termini razvrščajo v tri kategorije: 1. strokovno specifično izrazje – izrazi, rabljeni na nekem specifičnem strokovnem področju; 2. splošno strokovno izrazje – izrazi, skupni številnim strokam; 3. besede splošnega, nestrokovnega jezika. V TURS sta upoštevani prvi dve kategoriji

Hoffmanovega modela, tretja vrsta terminov pa so izrazi, ki se uvrščajo v prvo ali drugo Hoffmanovo kategorijo in so s turizmom kot sestavljeno dejavnostjo tesno povezani, hkrati pa so zaradi široke uporabe tudi del splošne leksike (Tabela 1).

Tabela 1: Turistični termini glede na pomen v okviru različnih področij turizma in splošne leksike

1. vrsta terminov: splošnoturistični termini (<i>turistična dejavnost, turistična sezona</i>) in termini z ožjeturističnih področij (<i>kategorizacija, receptivna agencija, receptivni trg, turistična ponudba, počivališče</i>)
2. vrsta terminov: termini z drugih strokovnih področij (<i>domača obrt, regeneracija</i>)
3. vrsta terminov: termini prve ali druge kategorije, obenem tudi del splošne leksike (<i>edinstvenost, obiskovalec</i>)

Definicija terminov iz prve skupine je vedno specifična, medtem ko lahko pri terminih druge in tretje skupine opazimo poliseemijo z besedami iz drugih strokovnih jezikov in splošnega jezika, zato se pomenske razlage iz druge in tretje skupine pogosto ne razlikujejo veliko od referenčnih slovarjev ustreznih strok ali splošnega slovarja, čeprav večinoma tudi pri teh prihaja pri rabi na področju turizma vsaj do delnega pomenskega premika, nianse (Mikolič, Beguš 2011: 316).

Nekateri termini imajo tudi po dva pomena ali več, od katerih se nekateri uvrščajo med pomene prve vrste, drugi pa med pomene druge ali/in tretje vrste terminov. Tak primer je termin *počitnice* (Slika 2), pri katerem prvi pomen sodi na področje vzgoje in izobraževanja, drugi je del splošne leksike, ki je postal splošnoturistični termin, tretji pomen pa je s področja turističnega posredništva, ki je eno od ožjeturističnih področij. Pri tem ima drugi pomen sopomenko *dopust*, tretji pomen pa sopomenko *organizirane počitnice*. Vsi trije pomeni so med seboj sorodni, se med seboj povezujejo, njihova raba je razvidna iz primerov, vzetih iz korpusa

TURK, s čimer se kaže njihova povezanost s področjem turizma.

počitnice samostalnik, mn.

počitniški turizem / vzgoja in izobraževanje (1), turistično posredništvo (3)

1. Čas med dvema šolskima letoma, polletjema, ko ni pouka, predavanj.

2. Oddih in razvedrilo med začasno prekinitvijo dela.

3. Turistični proizvod, ki ga turistični ponudniki oblikujejo kot turistični paket in vključuje daljše bivanje izven stalnega bivališča, namenjeno oddihu, sprostitvi, razvedrilo in zabavi. Organizatorji in prodajalci organiziranih počitnic so dolžni zagotoviti natančne in popolne informacije o rezerviranih organiziranih počitnicah in izpolnjevati pogodbeno obveznost iz pogodbe, ki jo z njimi sklene potrošnik.

○ *šolske počitnice* (1)

○ *preživeti počitnice* (1, 2)

○ *načrtovati počitnice* (2)

○ *oditi na počitnice* (2)

○ *aktivne počitnice v naravi* (2, 3)

○ *družinske počitnice* (2, 3)

○ *kratke počitnice ob koncu tedna* (2, 3)

○ *Izrazito izpostavljen motiv obiska Istre so tako pri anketiranih obiskovalcih kot prebivalcih Slovenije oddih oziroma klasične počitnice ob morju.* (2, 3)

○ *rezervirati počitnice* (3)

○ *Leta 1999 je preko interneta informacije o počitnicah in potovanjih iskalo 21 milijonov ljudi, 6 milijonov pa jih je preko svetovnega spleta opravilo celotno rezervacijo* (STO, 2003, str. 61). (3)

= (2) dopust (2), (3) organizirane počitnice

GL. počitnikovanje, počitnikovati, počitniški, turistični paket

Angleški prevod: **vacation, holidays**

Slika 2: Primer večpodročnega in večpomenskega turističnega termina (TURS)

4 Jezik turizma – področni jezik(i)

Zaradi transdisciplinarne narave turističnih študijev, ki se kot veda šele oblikujejo, je treba zajeti celoten turistični diskurz, če želimo prepoznati slovensko turistično terminologijo in uzreti nacionalni turizem v vsej svoji celovitosti. To je še toliko bolj pomembno za turizem kot stroko, ki ima že v svoji osnovni

naravi težnjo po specifičnosti, drugačnosti. Zaradi tega je tudi bolje govoriti o jeziku turizma kot pa o turističnem jeziku, saj je tako izpostavljeno, da gre za področni jezik oz. jezik določenega področja, ki vključuje, povezuje, združuje več (pod)področnih jezikov in njihovih znanstvenih, strokovnih in tudi nestrokovnih jezikovnih zvrsti (prim. jezik prava v Jemec Tomazin 2009: 278; Žele 2012).

Na ta način področje turizma še dodatno utemeljuje korpusni pristop pri oblikovanju področne terminologije. Številni področni/specializirani korpusi namreč ne odražajo le znanstvenega in strokovnega jezika, pač pa tudi celoten diskurz nekega področja. Slovarji, ki se razvijajo na njihovi osnovi, so pravzaprav področni terminološki slovarji, ki prinašajo specifično izrazje celotnega govora nekega širšega področja.² Zaradi upoštevanja avtentičnih besedil določenega področnega govora v celoti (in ne le znanstvenih besedil) so lahko termini tudi manj specifični, slovar pa je širši in bolj strokovni kot terminološki v ožjem pomenu besede. Mojca Žagar Karer (2011: 81) kot podzvrst terminoloških slovarjev ločuje strokovne slovarje, ki so namenjeni širši strokovni javnosti in zajemajo različna strokovna (pod)področja znotraj enega področja.

M. Humar (2004: 23) govori o terminoloških slovarjih kot atributih razvitih strok. TURS bo kot rastoči področni terminološki slovar pripomogel k večji zrelosti turističnih študijev, hkrati pa je odraz delovanja in razvoja slovenskega turizma kot pomembnega meddisciplinarnega družbenega področja.

Literatura

- de BEAUGRANDE, Robert, 2013: *Terminology and Discourse between the Social Sciences and the Humanities*. <http://www.beaugrande.com/TerminologyDiscourseSocialSciencesHumanities.htm> (dostop 30. 8. 2013)
- 2 Prim. angleška pojmovna para *general-field* in *sub-field dictionary* ter *single-field* in *multi-field dictionary* kot oblike *LSP/specialized dictionary*, tj. slovarja področnega jezika (Nielsen 1994: 38–43).
- BEAVER, Allan, 2005: *A dictionary of travel and tourism terminology*. Oxon: CABI Publishing.
- ČAVLEK, Nevenka, VUKONIĆ, B., 2001: *Rječnik turizma*. Zagreb: Masmedia.
- ECHTNER, Charlotte M., JAMAL, Tazim B., 1997: The Disciplinary Dilemma of Tourism Studies. *Annals of Tourism Research* 24/4. 868–883.
- GOELDNER, Charles R., RICHIE, J. R. Brent, 2003: *Tourism. Principles, Practices, Philosophies*. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
- GOTTI, Maurizio, 2003: *Specialized Discourse. Linguistic Features and Changing Conventions*. Bern: Peter Lang.
- HUMAR, Marjeta (ur.), 2004: *Terminologija v času globalizacije: zbornik prispevkov s simpozija Terminologija v času globalizacije*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- JAFARI, Jafar (ur.), 2013: *Encyclopedia of Tourism*. London: Routledge.
- JEMEC TOMAZIN, Mateja, 2009: Tipologija slovenske pravne terminologije. Nina Ledinek, Mojca Žagar Karer, Marjeta Humar (ur.): *Terminologija in sodobna terminografija*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU. 267–280.
- KOŠIR, Mateja, 2010: *Slovenska filmska terminologija v korpusu filmskih kritik. Magistrsko delo*. Univerza v Novi Gorici, Fakulteta za humanistiko. <http://www.ung.si/~library/magisterij/slovenisti/2Kosir.pdf>
- KUNST GNAMUŠ, Olga, 1991: *Sporazumevanje med željo, resnico in učinkom*. Ljubljana: Slovensko društvo raziskovalcev šolskega polja.
- LEBE, Sonja Sibila idr., 2012: *Leksikon turizma*. Maribor: Multidisciplinarni raziskovalni institut.
- LEXICOOL.COM – Lexicool.com Tourism Dictionaries: <http://www.lexicool.com/online-dictionary.asp?FKW=tourism> (dostop 4. 5. 2013)
- MIKOLIČ, Vesna, 2007a: Modifikacija podstave in argumentacijska struktura besedilnih vrst. *Slavistična revija* 55/1–2. 341–355.
- MIKOLIČ, Vesna, 2007b: Tipologija turističnih besedil s poudarkom na turističnooglaševalskih besedilih. *Jezik in slovstvo* 52/3–4. 107–116.

- MIKOLIČ, Vesna, 2009: Specializirani jezikovni korpusi in funkcijska zvrstnost. Marko Stabej (ur.): *Infrastruktura slovenščine in slovenistike. Obdobja 28*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 257–263.
- MIKOLIČ, Vesna, BEGUŠ, Ana, 2011: Meddisciplinarne pomenotvorne zmožnosti v procesih (de)terminologizacije turistične terminologije. Simona Kranjc (ur.): *Meddisciplinarnost v slovenistiki. Obdobja 30*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 313–319.
- NIELSEN, Sandro, 1994: *The Bilingual LSP Dictionary: Principles and Practice for Legal Language*. Tübingen: Gunter Narr Verlag.
- SKUBIC, Andrej E., 1995: Klasifikacija funkcijske zvrstnosti in pragmatična definicija funkcije. *Jezik in slovstvo* 40/5. 155–168.
- TAILLON, Justin, 2009: *Understanding Tourism as an Academic Community, Study, and/or Discipline. PhD*. Texas A&M University.
- TURK, 2009 – Mikolič, Vesna, Beguš, Ana, Volk, Jana, Dukič, Davorin, Koderman, Miha: *Turistični korpus: večjezični korpus turističnih besedil*. Koper: Univerza na Primorskem. <http://jt.upr.si/turisticknikorpus>
- TURS, 2011 – Mikolič, Vesna, Smotlak, Maja, Šumenjak, Klara, Volk, Jana, Kompara, Mojca, Rodela, Martina, Šverko, Elena, Vičič, Jernej: *Turistični terminološki slovar*. Kamnik: Amebis. <http://www.termania.net/slovarji/78/turistickni-terminoloski-slovar>
- VINTAR, Špela, 2008: *Terminologija: terminološka veda in računalniško podprta terminografija*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete, Oddelek za prevajalstvo.
- WTO, 2001 – *Thesaurus on Tourism and Leisure Activities*. World Tourism Organization, Secretariat of State for Tourism of France.
- ŽAGAR KARER, Mojca, 2011: *Terminologija med slovarjem in besedilom*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- ŽELE, Andreja, 2012: Slovenščina v pravu. Vojko Gorjanc (ur.). *Slovanski jeziki: iz preteklosti v prihodnost*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 111–120.